

Határtalanul - Szlovéniában és Horvátországban jártak a Megyeri Úti Iskola tanulói

A Megyeri Úti Általános Iskola harmadszor vehetett részt az Emberi Erőforrások Minisztériuma által támogatott HATÁRTALANUL! programban. Ebben a tanévben 73 tanulóink 8 pedagógus kíséretében Szlovéniába és Horvátországba látogatott 2018. június 4-től 8-ig.

Hétfőn reggel rengeteg gyerek és szülő gyülekezett nagy izgalommal a Megyeri Úti Általános Iskola előtt. Olyan sokan voltunk, hogy csak három buszra fértünk föl! Ili néni, iskolánk igazgatója is ott volt a búcsúzásnál. Fél hétkor el is indultunk végre!

Első nap Szlovéniában, Lendván egy kéttannyelvű iskolát látogattunk meg. Betekinthettünk egy ottani iskola életébe. Egy kisfilmet láthattunk az iskola mindennapjairól. Érdekes volt, hogy hol magyar, hol szlovén nyelven szólaltak meg a diákok, a másik nyelven pedig a fordítást olvastuk. Sajnos, nem volt alkalmunk beszélgetni a gyerekekkel.

Ezután a Bánffy-Esterházy – kastélyba mentünk ahol több kiállítást is megtekintettünk. Az egyik kiállítás Zala György szobrászművész alkotásainak kicsinyített másait mutatta be. Egy idegenvezető azt is elmesélte, hogy melyik makettnek hol található az eredetije.

Dobronak határában egy trópusi kertet is megnézhattunk, amely Közép-Európa legnagyobb orchideafarmja. Csodálatos növényeket láttunk! Fáradtan értünk Csáktornyára, ahol az első éjszakát töltöttük. Az étel remek volt, a szállás szép.

Másnap reggeli után megkoszorúztuk Zrínyi Miklós költő és hadvezér emlékművét. Előtte felidéztek a Zrínyi család történelmét, közte Zrínyi halálát, amin már a történelemórákon is sokat vitatkoztunk. Vajon valóban egy vadkan ölte meg? Visszatértünk még Szlovéniába, Belatincba, ahol a Zichy-várat nézhettünk meg. Délután Ptuj vára következett, ez a város is többször volt a magyar uralkodók kezében. Ez volt a legérdekesebb, szépen felújított. Kár, hogy elkapott minket az eső, így a hangulatos városkát csak a buszból láttuk, pedig szívesen sétáltunk volna Mátyás király nyomában! Az ő idejében Magyarország része volt ez a kicsi város is.

A harmadik napon Zágrábba, Horvátország fővárosába utaztunk. Sok szép látnivaló volt a belvárosban. Meleg volt a székesegyház, amelyet Szent László királyunk alapított. Siklóval mentük fel a Felsővárosba, ahonnan szép kilátás nyílt Zágrábra.

A délutánt Tersattóban töltöttük. Először megnéztük a Mária templomot, amely búcsújáró templom volt, itt magyar hadihajók emlékét is őrzik.

Aznap mentünk tovább Fiume-be, vagy, ahogy az ottaniak hívják, Rijekába. Végre láthattuk a tengert, sokan közülünk most először pillantották meg. Itt megkoszorúztunk Baross Gábornak, az egykori közlekedési miniszternek az emléktábláját. Érdekes volt a forgalmas tengeri kikötő látványa. Ez a város is nagyon tetszett mindenkinek.

Két éjszakát a VÖRÖSKERESZT szállóban töltöttük. Ennek az egyszerű szállásnak a vonzerejét az adta, hogy majdnem minden szoba a tengerre nyílt.

Másnap mentünk Opatijába, a kavicsos tengerparthoz. Ez volt a legjobb része a kirándulásnak. Akik még nem jutottak el a tengerhez, azoknak most lehetősége volt megtapasztalni, hogy milyen a sós vízben fürödni.

Az egyik osztálytársunk úszni tanította a barátját. A sirályok pár méterre repkedtek a fejünk fölött. Kagylókat gyűjtöttünk, napoztunk, úszkáltunk. Csodásan éreztük magunkat! Sajnos nem sokat fürödhettünk, mert eleredt az eső, később pedig már zuhogott, így a városnézés is elmaradt.

Az utolsó napon fél hatkor keltünk. Mindenkinek honvágya volt már, így nem bántuk, hogy hazamegyünk. Hazafelé a buszból megtekinthettük a gyönyörű horvátországi hegyeket és megtekinthettük Varasdot. Ez a település többször volt Horvátország fővárosa. Az Erdődyek várkastélyában megcsodáltuk a régi bútorokat, a szép edényeket. Közép- és újkori öltözeteket is láttunk. Kár, hogy kevés volt az idő, szívesen sétáltunk volna még egy kicsit Varasd hangulatos belvárosában. A várból kifelé sétálva ettünk egy gombóc fagylaltot, és már mentünk is tovább, most már egyenesen haza. Tetszett a kirándulásban az, hogy együtt lehettünk! A tenger és a szép tájak feledhetetlen élményt nyújtottak.

Örülünk, hogy elmehettünk, reméljük, hogy még sokszor pályázik az iskolánk, mert nagyon jó lehetőségnek tartjuk ezt a Határtalanul programot arra, hogy megismerjük a határon túli magyarok életét, a szép tájakat, a változatos történelmi emlékeket!